

Geistlicher Baustein Nr. 45

"Die Welt in Geburtswehen"

Albanische Übersetzung

Guri i Ndërtimit Frymor nr. 45

"Bota në dhimbjet e lindjes"

Romakëve 8,22–23

„Sepse ne e dimë që e gjithë krijesa rënkon së bashku dhe është në dhimbjet e lindjes deri tani; dhe jo vetëm ajo, por edhe ne vetë, që kemi dhuratën e parë të Frymës, edhe ne rënkojmë në veten tonë, duke pritur birësimin, shpengimin e trupit tonë.“

Sa mirënjohës jemi për Fjalën profetike të kësaj ore, „dhe bëjmë mirë t’i kushtojmë vëmendje asaj, si një llambë që ndriçon në një vend të errët, derisa të arrijë dita dhe Ylli i Mëngjesit të lindë në zemrat tona“ (2 Pjetrit 1,19). Tani vazhdojmë me fjalët e vëllait Branham, profetit të Perëndisë për këtë ditë në të cilën jetojmë:

Bota tani ndodhet në dhimbjen e lindjes. E vjetra duhet të kalojë, që e reja të mund të lindë, ashtu siç fara duhet të kalbet për të sjellë jetë të re (Gjoni 12,24). Dhe ashtu si dhimbjet e lindjes e goditën botën në Luftën e Parë Botërore. Ajo pati dhimbje të mëdha, sepse kishin gaz helmues e gjëra të tjera, që pothuajse mund ta shkatërronin botën. Dhe në Luftën e Dytë Botërore ajo u godit nga një dhimbje tjetër edhe më e fortë; ata kishin bombat më të fuqishme dhe madje edhe bombën atomike. Një dhimbje tjetër lindjeje ajo nuk mund ta përballojë. Me këto raketa dhe gjëra të tjera të sotme, ajo do të hidhet në hapësirë nga një luftë tjetër; sepse tani ajo do të lindë, dhe do të ketë një tokë të re (Isaia 65,17–25). Bibla thotë se kështu do të jetë.

Nën mesazhin e çdo profeti, Izraeli hynte në dhimbjen e lindjes, sepse këta profetë gjithmonë shfaqeshin pasi teologët dhe klerikët e kishin futur tërë bashkësinë në një formë të organizuar.

Kur profeti dilte me një „Kështu thotë Zoti“, atëherë kishat tronditeshin dhe hynin në dhimbje lindjeje.

Më në fund ajo pati aq shumë dhembje të lindjejes, sa që u lind Biri i Ungjillit, i cili ishte Vetë Fjala, e bërë mish (Gjoni 1,1-3.14).

Prandaj edhe Kisha sot është sërish në dhembjen e lindjejes për lindjen e Birit, që Biri i Perëndisë të kthehet përsëri. E gjithë teologjia jonë, të gjitha sistemet tona, të gjitha denominacionet tona janë kalbur nën këmbët tona. Prandaj jemi në dhembjen e lindjejes; dhe një Mesazh nga Perëndia gjithmonë e fut Kishën në dhembje edhe më të forta. Por brenda një kohe të shkurtër, prej saj do të dalë një Nuse. Në këtë mënyrë Jezus Krishti do ta marrë Nusen e Tij. [1]

Tani shikoni Isaian 13, fillojmë me vargun e gjashtë:

“Ulërimi! Sepse dita e ZOTIT është afër; ajo vjen si shkatërrim nga i Plotfuqishmi!”

Vëreni këtë vulë të gjashtë, që po hapet këtu, 713 vjet para se të vinte Krishti. Ai ishte këtu 2000 vjet më parë; pra rreth 2700 vjet më parë, Isaia e pa këtë vulë të varur atje.

“Prandaj të gjitha duart do të mpaken dhe zemra e çdo të vdekshmi do të shkrihet.”

Çfarë tha Jezusi:

“Dhe për shkak se paudhësia do të shtohet, dashuria e shumëkujt do të ftohet” (Mat. 24,12);

dhe zemrat e njerëzve do të ligështohen nga frika, nga gjëmimi i detit (Luka 21,25-28).

Shihni, zemrat e njerëzve po shuhen.

“Janë të tronditur; ngërçe dhe dhembjet e lindjejes i kapin, përdridhen si një grua që lind; njëri e shikon tjetrin i shtangur, fytyrat e tyre digjen.”

Vëreni këtu. Oh, fytyrat e tyre, të turpëruara. Këtë po e mbajmë parasysh.

“Ja, dita e ZOTIT po vjen, e pamëshirshme, me zemërim dhe flakë të zjarrtë, për ta bërë tokën një shkretëtirë dhe për t’i zhdukur prej saj mëkatarët. Po, yjet e qiellit dhe yjësitë e tij nuk do të ndriçojnë më; dielli do të errësohet në lindjen e tij dhe hëna nuk do ta japë dritën e saj. Dhe unë do ta ndëshkoj botën për ligësinë e saj dhe të pabesët për fajin e tyre; do t’i jap fund krenarisë së fodullëve dhe do ta përul madhështinë e të dhunshmëve.”

(Isaia 13,6-11)

Shihni këtu, Isaia pa saktësisht të njëjtat gjëra për të cilat foli Jezusi, të cilat zbuluan vulën e shtatë, kur Ai e pastron tokën me shtrëngime.

Kjo është koha e shtrëngimit, kjo është vula e gjashtë. Po, ai ishte një profet dhe Fjala e Perëndisë iu bë e njohur. Kjo ishte para 2700 vjetësh.

Me të vërtetë, dua thjesht të them këtë: e gjithë bota, ashtu siç thotë këtu Isaia, e gjithë krijesa gjendet në dhembje lindjeje, ashtu si një grua që është në dhembje lindjeje (Gjoni 16,21-22). Për çfarë shërben gjithë kjo psherëtimë dhe këto dhembje, si tek një grua që bëhet nënë, tek vetë toka, tek natyra?

Shikojeni. Jo vetëm këtu, por në mbarë botën. Gjithçka është prishur: bota, natyra... Perëndia qoftë i mëshirshëm ndaj nesh! E gjithë bota gjendet në dhimbjen e lindjejes. Bota është në dhembje, tha Isaia. Çfarë po ndodh? Ajo po përpiqet të sjellë në jetë një botë të re për Mbretërinë Mijëvjeçare, ku çdo mëkat është zhdukur. Ajo po përpiqet të lindë një botë të re për një popull të ri, i cili nuk mëkaton dhe nuk e prish atë. Kjo është e vërtetë; ajo është në dhimbjen e lindjejes.

Kjo është arsyeja pse edhe ne jemi në dhimbjen e lindjejes në Krishtin, për të sjellë në jetë Nusen. Gjithçka është në dhembje dhe psherëtim (Rom. 8,22-23). Diçka po vjen, dhe kjo plagë e gjashtë i lejon të ecin përpara! Vëlla, tërmete do të shpërthejnë dhe yjet do të lëkunden; vullkanet do të shpërthejnë dhe toka do të ripërtërihet (Zbul. 6,12-17); lavë e re do të dalë nga thellësitë e tokës.

Po ju them: një mëngjes, kur Jezusi dhe Nusja e Tij të kthehen në tokë, atje do të jetë një Parajsë e Perëndisë (Zbul. 19,11-16). Oh, ata luftëtarë të vjetër të betejave do të ecin atje me miqtë dhe të dashurit e tyre; këngë lavdërimi do ta mbushin ajrin bashkë me ushtritë qiellore. “Oh, mirë u bë, shërbëtor i mirë dhe besnik; hyr në gëzimin e Zotit tënd, që është përgatitur për ty dhe që duhej ta kishe që atëherë, përpara se Eva ta vinte mëkatin në lëvizje.” (Mat. 25,21). Amen.

Po, vula e gjashtë do të sjellë diçka. Po, me të vërtetë! E gjithë toka psherëtim dhe vuan dhimbje për Mbretërinë Mijëvjeçare të Paqes. Është koha që vula e gjashtë të hapet, shumë shpejt; dhe kur kjo të ndodhë... fundi! Nusja tashmë ka shkuar. Mbretëresha tashmë ka shkuar për të zënë vendin e saj. Ajo tani do të martohet me Mbretin, ndërkohë që këto gjëra po ndodhin.

Dhe mbetja e Izraelit do të vuloset dhe do të jetë gati për t'u nisur (Zbul. 7,1-8); dhe pastaj natyra do të lirohet. Oh, çfarë kohe! [2]

Profetët e Perëndisë na thonë se ne do të marrim një tokë të re: një qiell të ri dhe një tokë të re. Nëse doni vargje biblike për këtë, është Zbulesa 21,1. Gjoni tha:

“Dhe pashë një qiell të ri dhe një tokë të re; sepse qielli i parë dhe toka e parë kishin kaluar...”

Ato kishin kaluar. Pra, nëse do të kemi një tokë të re, atëherë toka e vjetër dhe toka e re nuk mund të ekzistojnë njëkohësisht. Bota e re dhe bota e vjetër nuk mund të ekzistojnë në të njëjtën kohë. Nuk mund të ketë dy botë paralelisht në të njëjtën kohë. Që të vijë toka e re, e vjetra duhet të vdesë. Pra, nëse e vjetra duhet të vdesë, atëherë kjo që po ndodh tani janë dhimbjet e lindjes për një të re.

Gjëja e parë që bën mjeku, pasi e ka ekzaminuar pacientin, është të masë kohën e dhimbjeve të lindjes. Ai mat intervalet e dhimbjeve, sa afër njëra-tjetrës vijnë dhe sa më të forta bëhet secila. Njëra është më e vështirë për t'u duruar se tjetra; dhe tjetra pas saj është edhe më e rëndë. Ato vijnë gjithnjë e më shpesh. Kështu ai e diagnostikon rastin përmes dhimbjeve të lindjes. Pra, nëse bota duhet të kalojë për lindjen e një bote të re, atëherë le të shikojmë disa nga dhimbjet e lindjes që kemi në tokë. Atëherë do të shohim se në cilën ditë dhe përafërsisht sa larg ka shkuar ajo në dhimbjet e saj.

Lufta e Parë Botërore solli dhimbje të mëdha lindjeje. Ajo solli disa nga dhimbjet e para që e nisën lindjen; dhe për këtë arsye u zhvilluan bombat, mitralozët dhe gazi helmues. Toka e përballoi; ajo pati dhimbjet e saj të para të lindjes.

Dhe ne e dimë se patëm edhe Luftën e Dytë Botërore. Dhe dhimbjet e lindjes së tokës ishin shumë më të forta; ato u bënë gjithnjë e më të rënda. Ajo pothuajse u shkatërrua gjatë kohës së bombës atomike, sepse ajo shkatërron një qytet të tërë menjëherë. Kjo ishte shumë më e keqe se dhimbjet e Luftës së Parë Botërore përsa i përket shkatërrimeve mbi tokën.

Ajo tani e di se koha e lindjes së saj ka ardhur. Për këtë arsye ajo është kaq nervoze dhe e trazuar; sepse ka bomba hidrogjeni dhe raketa në ajër, të cilat mund ta shkatërrojnë gjithë tokën. Një komb kërcënon tjetrin, pa marrë parasysh sa i vogël është. Ata i kanë këto raketa, për të cilat thonë se mund t'i drejtojnë përmes satelitëve dhe t'i lëshojnë kudo në botë, ku të duan.

Shkenca e njeriut ka depërtuar në laboratorin e madh të Perëndisë, deri në atë pikë sa njerëzit do ta shkatërrojnë vetveten. Perëndia gjithmonë lejon që mençuria të shkatërrojë vetveten. Perëndia nuk shkatërron asgjë. Njeriu e shkatërron vetveten përmes mençurisë, ashtu siç bëri në fillim, kur mori mençurinë e Satanit në vend të Fjalës së Perëndisë. Prandaj ajo e di se duhet të zhduket. Ajo nuk mund ta përballojë këtë.

Kështu bota e di se dhimbjet e saj të lindjes janë aq të mëdha, saqë ajo duhet të zhduket. Së shpejti do të lindë diçka e re. Unë jam mirënjohës për këtë. Jam i lodhur nga kjo e tashmja. Çdokush e di se ky është një vend vdekjeje, vuajtjeje dhe të gjitha mundimeve. Jam i gëzuar që ajo duhet të zhduket. Jam i gëzuar që koha ka ardhur. Ashtu siç tha Gjoni atëherë:

“Po, eja, Zot Jezus.” (Zbulesa 22, 16-17.20)

Pra, ajo patjetër duhet të zhduket, siç thashë, që të sjellë një lindje të re. Shikoni sa e kalbur është. Kini kujdes, vëllezërit e mi! Ajo është plotësisht e kalbur! Politika e saj dhe sistemet e saj janë aq të prishura sa mund të jenë! Nuk ka asnjë gjymtyrë të shëndoshë në të — në sistemet e saj botërore, në politikën e saj dhe në politikën e saj fetare, apo çfarëdo qoftë. E gjithë gjëja është e kalbur deri në palcë! Diçka duhet të zhduket! Ajo nuk mund ta përballojë. Sillni një George Washington ose Abraham Lincoln në çdo rajon të këtyre Shteteve të Bashkuara, dhe megjithatë nuk do të mund të ringjallej. Ata nuk mund të shpëtohen më!

Ka vetëm një gjë që mund ta ndihmojë: ardhja e Krijuesit! Amen.

Ajo e di se duhet të zhduket. Ajo shtrihet në dhimbje dhe mundime. Nuk dihet çfarë të bëhet. Njëri shikon nga kjo anë, tjetri nga ajo anë. Njëri ka frikë nga tjetri; njëri përpiqet të bëjë diçka ose ta shkatërrojë këtë, dhe tjetri përpiqet t'i dalë përballë atij dhe të shkatërrojë tjetrën, derisa më në fund gjithçka bie në duart e njerëzve të pabesë, të cilët mund ta shkatërrojnë gjithë botën për pesë minuta.

Kështu ajo e di se nuk mund t'ia dalë. Njerëzit e dinë se ajo nuk mund t'ia dalë; dhe bota e di se kjo do të ndodhë. Sepse Perëndia ka thënë: “Qielli dhe toka do të digjen në flakë.” Do të ketë një ripërtëritje të gjithçkaje, që të mund të lindë një botë e re. Perëndia e ka parathënë këtë (2 Pjet. 3,8-10). Ajo është e prishur në të gjitha sistemet e saj, dhe duhet të ndodhë kështu që ajo të kalbet. Prandaj ajo është kaq nervoze dhe e skuqur në fytyrë, e hutuar. Tërmete kudo, përgjatë brigjeve lart e poshtë; dallgë përmbytëse, dridhje përgjatë brigjeve lart e poshtë me tërmete dhe gjithçka tjetër, dhe njerëzit shkruajnë: “A duhet të largohemi nga këtu? A duhet të largohemi nga këtu?” Shihni, ata nuk e dinë çfarë të bëjnë. Nuk ka zonë sigurie, përveç njëres: ai është Krishti, Biri i Perëndisë së gjallë. Gjithçka që është jashtë Tij do të zhduket, po aq e sigurt sa është fakti që Perëndia e ka thënë.

Tani, Jezusi na tha shumë saktë se çfarë do të ndodhë pikërisht në këtë kohë. Ai na tha te Mateu 24 se kisha natyrore dhe kisha Frymore do të ishin kaq të ngjashme me njëra-tjetrën (Gal. 4,21-31), imitime deri në atë masë sa do të mashtronin edhe të zgjedhurit, po të ishte e mundur (Mat. 24,24). Ashtu siç ishte në ditët e Noes, kur hanin, pinin, martoheshin dhe martonin, dhe gjithë ajo imoralitet që shohim sot në botë (Luka 17,26-30). Bibla, Libri i Mjekut, tha se kështu do të ishte. Kur i shohim këto gjëra duke ndodhur, ne e dimë se një lindje po afrohet. Duhet të ndodhë. Po, me siguri. Tani, ne e shohim këtë si një komb; jo vetëm si një komb, por si një botë.

Tani, Izraeli, kisha, le ta ndjekim për disa minuta prapa. Izraeli kishte dhimbjen e lindjes nën çdo profet që vinte në tokë. Ata kishin dhimbjen e lindjes nga mesazhi i tij. Sepse çfarë kishte shkaktuar kjo? Profeti kishte Fjalën. Dhe ata kishin mbjellë aq shumë prishje dhe kishin bërë kaq shumë rregullime sistematike në jetën e tyre, sa që ai profet i trondiste duke i larguar nga themeli i tyre.

Të gjithë e urrenin atë. Prandaj, kur Perëndia dërgonte një profet, vetë kisha hynte në dhimbjen e lindjes. Sepse “Fjala e Zotit vjen te profeti, dhe vetëm te ai” (Amos 3,6-7). Fjala që është folur për atë ditë shprehet përmes profetit të asaj epoke.

Kështu ka qenë gjithmonë. Dhe bashkësitë (kishat) kanë ndërtuar kaq shumë sisteme rreth Fjalës, saqë Ai i tronditi ata nga themelet e tyre kur erdhi. Ata ishin në dhembjen e lindjes.

Çfarë ishte kjo? Kthim te Fjala! Kthim te Jeta! Sistemet nuk kanë jetë. Vetëm Fjala e Perëndisë ka jetë! (Gjoni 6,63). Sistemet që janë ndërtuar përreth nuk kanë jetë. Është Fjala ajo që jep jetë. Mesazhi i Tij e tërhoqi mbetjen përsëri te Fjala. Një grup i vogël do të dalë dhe do të besojë. Në kohën e Noes ishin vetëm tetë njerëz (Zanafilla 7,10-16). Megjithatë, Perëndia e tronditi mbetjen. Të tjerët u shkatërruan; ata u morën me vete. [3]

Dua që ju të vini re qëllimin trefish të vulës së gjashtë. Kishte një qëllim trefish edhe me kalorësit. Në gjithë këtë kishte një qëllim trefish. Kjo na çon përsëri te treja dhe shtatja: shtatë vula, shtatë kupa, e kështu me radhë.

Treja dhe shtatja janë numrat në matematikën e Perëndisë për zbulimin e Fjalës së Tij. Tani vini re: si tek kalorësit atje, dolën tre kuaj. Njëri ishte i bardhë, njëri ishte i kuq dhe njëri ishte i zi. Dhe në kalin e katërt, ata ishin të gjithë të përzier së bashku. Shihni, një qëllim trefish (Zbulesa 6).

Ne shohim gjithashtu këtu se vula e gjashtë, e cila tani është gati të hapet, kishte një qëllim trefish.

Dhe këto janë qëllimet:

I pari ishte që virgjëreshat e fjetura (të marra) duhej të kalonin në pastrim përmes kohës së shtrëngimit (Mateu 25,1-13). Ajo duhej të pastrohej nga mëkati i mosbesimit dhe i refuzimit të Mesazhit. Kjo do të ndodhë me të gjatë kohës së shtrëngimit. Ne shohim se si ajo arrin këtu deri te Zbulesa 7, midis kapitullit 6 dhe 7, se ajo u pastrua dhe mori rrobat e saj (Zbulesa 7,13-17).

Pra, ajo nuk është Nusja, por është kisha; njerëz të pastër, të cilët ndoshta nuk patën mundësinë ta pranonin Mesazhin; ose u verbuan disi nga këta profetë të rremë dhe nuk patën shansin. Megjithatë, në zemrat e tyre ata janë vërtet të sinqertë, dhe Perëndia i njeh zemrat e tyre; dhe këtu ata pastrohen gjatë kësaj kohe.

Vëreni edhe një kohë tjetër pastrimi: ajo është për Izraelin, kur ai të mblidhet. Ky është qëllimi i dytë. Perëndia e pastron Izraelin gjatë Kohës së Mundimeve.

Nga miliona që do të mblidhen atje, do të jenë të zgjedhur 144 mijë; dhe edhe ata do të pastrohen po ashtu (Zbul. 7,1-8; Dan. 12,1-3). Perëndia e pastron Izraelin.

Vëreni se e gjithë toka duhet të pastrohet (Zbul. 6,12-17). Madje edhe hëna, yjet dhe e gjithë natyra do të pastrohen (Mat. 24,29-31). A e shihni se për çfarë bëhet fjalë? Toka përtërihet duke u pastruar dhe duke u përgatitur për Mbretërinë Njëmijëvjeçare. Mbretëria Njëmijëvjeçare del në pah, dhe gjithçka që ka ndonjë papastërti mbi vete do të pastrohet gjatë hapjes së vulës së gjashtë.

A e shihni te hapja e kësaj vule të shtatë: edhe ajo është një mister trefish. Për këtë kam folur dhe do të flas, se është misteri i shtatë bubullimave (Zbul. 10,1-7). Shtatë bubullimat në qiell do ta shpalosin këtë mister. Kjo do të ndodhë drejtpërdrejt në ardhjen e Krishtit, sepse Krishti tha se askush nuk e di se kur Ai do të kthehet (Mat. 24,36). [4]

Dhe tani ne e dimë. Ne jemi vigilentë. Toka sapo ka kaluar disa dhimbje të mëdha të lindjes. Edhe Kisha po kalon disa dhimbje të lindjes. Sa herë që një nga profetët vinte në botë, kjo ishte një dhimbje e lindjes për Kishën. Bota ka kaluar nëpër Luftën e Parë Botërore, nëpër Luftën e Dytë Botërore, dhe tani është gati për një Luftë të Tretë Botërore. Dhe përsëri është në dhimbjen e lindjes. Por ka vetëm një gjë që sjell paqe, dhe ky është Krishti. [5]

Lufta e Parë Botërore, Lufta e Dytë Botërore, dhe tani jemi gati për Luftën e Tretë Botërore. Kudo po zien. Çfarë është kjo? Izraeli është në atdheun e tij dhe pret Mesian e tij. Kisha johebrenjsh, epoka e Luterit, e Ueslit dhe tani epoka Pentekostale, janë bërë të vakëta dhe e kanë nxjerrë Jezusin jashtë. Dhe Ai po i nxjerr jashtë pikërisht tani, epokën Pentekostale (Zbul. 3,15-18). Por pikërisht në fund, para se bota të shkatërrohet, Jezusi tha:

“Siç ishte në ditët e Sodomës, ashtu do të jetë edhe në ardhjen e Birit të njeriut” (Luka 17,26-30).

që kisha pagane do të marrë të njëjtën Fuqi, të njëjtin engjëll, të njëjtët dëshmitarë... Sigurisht, ju mund ta shihni këtë. Është aq e dukshme sa mund të jetë.

Një fëmijë mund ta shihte. [6]

Para se të binte një pikë uji, Noe ishte në Arkë. Para se zjarri të godiste Sodomën, Lot ishte larguar. Atë, ne besojmë se para se forcat bërthamore të shkatërronin ndonjëherë këtë tokë, kisha do të ishte larguar (1. Thes. 1,9-10; Rom. 5,8-9). Ne jemi kaq të lumtur, Zoti.

Dhe ne mund të shohim drejt qiellit dhe të shohim Birin e Njeriut duke u ngritur nga Froni i Tij dhe duke filluar të lëvizë drejt tokës për të ngritur Kishën e Tij. Ne e dimë se këmbët e Tij të çmuara këtë herë nuk do të prekin këtë tokë mëkatarësh; sepse ashtu si Rebekka hipi mbi gamel (Deve) dhe kur zbriti nga gamela në rrugën drejt shtëpisë së Abrahamit, ajo takoi të fejuarin e saj në fushë (1. Mos. 24,61-67). O Zot, dhe kisha do të takohet me të fejuarin e saj në ajër (1. Thes. 4,13-17).

O ndihmo na, Zot! Bëj shpirtin tonë të ëmbël dhe largoi çdo hidhërim dhe indiferencë nga ne, dhe le të bashkohemi plotësisht me Frymën e Shenjtë. [7]

Unë gjithmonë kam thënë se në ditët e Noes, Noe ishte në Arkë para se të binte një pikë shiu. Lot ishte jashtë Sodomitit para se të binte zjarri (Luk. 17,26-30). Dhe kisha do të jetë në lavdi para se të bjerë bomba bërthamore. Po, para se të bjerë bomba bërthamore. [8]

Tani, ky është mesazhi i engjëllit të tretë për botën. Dhe ju e dini se çfarë ishte mesazhi i engjëllit të tretë; ai po del tani në këtë ditë. Tani është fluturimi i mesazhit të engjëllit të tretë, nëse ju jeni lexues i Biblës (Zb. 8,13).

I shihni tre dhimbje të lindjes që e ndoqë (Zb. 9,12). E para ndodhi gjatë Luftës së Parë Botërore. E dyta ndodhi gjatë Luftës së Dytë Botërore. Ju e shihni ku po hyjmë tani. Po, ne jemi në fund të rrugës. Duhet të jemi të vendosur në këtë epokë. Sa gjatë? Nuk e di; askush nuk e di. [9]